

intelligētis sane. et id quod ab **B** medio decidit
totaliter fide caret. **A**d tertium dicendum quod
diuersa precepta legis possunt referri uel ad di-
uersa motiua prima et sic unum sine alio ser-
uari potest uel ad unum motiuum primum quod est perfec-
te obedire deo a quo decidit quicquid unum pre-
ceptum transgreditur. sicut illud **Ioh. xi.** Qui offe-
dit in uno factus est omni reus.

Ad quartum sic pro-

cedit. **V**ides quod fides non possit esse maior in
uno quam in alio. **Q**uātitas enim habet attendit
secundum obiecta. sicut quicquid habet fidem credit omnia que sunt si-
dei quia quod deficit ab uno totaliter amittit ut si
dictum est. **g** videt quod fides non possit esse ma-
ior in uno quam in alio. **P**rima que sunt in summo non re-
cipiunt magis minus. sicut ratio fidei est in summo. re-
grit enim ad fidem quod habet ibi primum vitati super
omnia. **g** fides non recipit magis et minus. **P**rima
Ita se habet fides in cognitione generaliter sic intel-
lectus principiorum in cognitione natali. eo quod arti-
culi fidei sunt prima principia generaliter cognitionis
ut ex dictis patet. sicut intellectus principiorum equaliter in
ueit in omnibus hominibus. et fides equaliter iuenit
tur in omnibus fidelibus. **S**icut. **U**bi cuique iuenit
primum et magnum ibi inueitur magis et minus. sicut in
fide iuenit magnum et primum. **D**icit enim dominus **Pe-**
tro Mat. i. 4. Modice fidei quarum dubita-
sti. **E**t mulieri dixit **Mat. i. 5.** Mulier ma-
gna est fides tua. **g** fides potest esse maior in uno
quam in alio. **R**espondeo dicendum quod sic. sicut dicitur in generaliter
habitus ex duobus attendi potest. **U**no. ex ob-
iecto. sicut participat deus subiecto. **D**ebet autem fidei potest
dupliciter considerari. **U**no. secundum formalem rationem
Alio. secundum eam que materialiter credenda proponuntur.
Somale autem obiecta fidei est unum et simplex. sicut veritas
prima ut dicitur. **et** unum ex hac parte fides non di-
uersificatur in creditibus. sicut una species in omnibus
ut dicitur. **S**ed ea que materialiter credenda pro-
ponuntur sunt plura. et primum accipiuntur magis minus
explicite et sicut potest unum habet plura explicite cre-
ditur quam alius. et sic in uno potest esse maior fides sicut
maior fidei explicatior. **S**i vero consideretur
fides secundum participatorem subiecti **B** contingit du-
pliciter. **N**am accipit fidei procedit ex intellectu et ex
voluntate ut dicitur. **P**otest ergo fides in aliquo
dici maior uno modo ex parte intellectus. propter
maior certitudinem et firmitatem. **Al**io. ex parte
voluntatis propter maiorem promptitudinem seu
deuotionem uel confidentiam. **A**d primum ergo dicitur
dum quod ille qui pertinaciter discredidit aliquid eorum que

sub fide continentur non habet habitum fidei quem habet
ille qui non explicite credit omnia sed paratus est
omnia credere. et sicut habet ex parte obiecti unum habet maio-
rem fidem quam alius in quantum plura explicite credit.
ut dicitur. **A**d secundum dicendum quod dicitur ratio fi-
dei est ut veritas prima omnibus preferat. sicut in eorum quod
eā omnibus preferunt quodam certius et deuotius ei
se habent quam alii. et sicut habet fides est maior in uno
quam in alio. **A**d tertium dicendum quod intellectus prin-
cipiorum sequitur ipsam naturam humanam que equaliter
omnibus inueit. sicut fides sequitur donum gratie quod non
est equaliter in omnibus ut dicitur. **et** unum non est ea-
dem ratione et tamen sicut maior capacitate intellectus
unus magis uel minus cognoscit ueritatem pri-
cipiorum quam alius.

O **S**inde consi-

derandum est de causa fidei. **E**t circa
hoc querunt duo. primum utrum fides
sit homini infusa a deo. secundo
utrum fides informis sit donum.

Ad primum sic proce-

dit. **V**ides quod fides non sit omni infusa a deo.
Dicit enim **Aug. i. 4.** de trinitate quod per sciam gignit in
nobis fides nutritur deficit et roboratur. sicut
ea que per sciam in nobis gignit magis videtur acq-
sita quam infusa. **g** fides non videtur in nobis esse ex
infusione diuina. **P**rimo. **I**llud ad quod habet prin-
cipium auditum et videtur videtur ab homine esse acq-
sita. sicut habet principium ad credendum et videtur mira-
cula et audiendo fidei doctrinam. **D**icitur enim
Ioh. 4. Cognit per quia illa hora erat in qua dixit
ei **Ihs. fili tu** uiuit et credidit ipse et domus
eius tota. **A**t **R. o. x.** dicitur quod fides est ex auditu
ergo fides habet ab homine tantumque acq-
sita. **P**rimo. **I**llud
quod consistit in hominis voluntate ab homine potest acquiri.
sicut fides consistit in creditum voluntate. ut **Aug.**
dicit in libro. de predestinatione sanctorum **g** fides potest
esse ab homine acq-
sita. **S**icut est quod dicitur ad **Eph.**
2. **H**ra estis saluati per fidem. et non ex uobis ne-
que glorie. donum enim dei est. **R**espondeo dicendum quod ad fidem
duo requiruntur. **Q**uorum unum est ut homini credibili-
a proponantur. quod requiritur ad hoc quod homo aliquid
explicite credat. **A**liud autem quod ad fidem requiritur
est assensus creditus ad ea que proponuntur. **Q**ui tamen
ad primum horum necesse est quod fides sit a deo. **E**t eius
que sunt fidei excedunt rationem humanam. unum non ca-
dunt in contemplatione hominis nisi deo reuelante. sicut
busdam quod reuelantur immediate a deo. sicut sunt
reuelata apostolis et prophetis. quibusdam autem proponuntur

a deo mittete fidei pdicatores. fm illud Ro
 10. Quod pdicabunt nisi mittant. Quatum vo
 ad secudu. f. ad assensu hois i ea q sut fidi
 pot ofiderari duplex ca. Una qde exterius
 induces. sic miracu visu. uel psuasio homi
 nis inducētis ad fide qz neutru e sufficiēs
 ca. Vidētū. n. vnu z ide miraculu z audiē
 tiu eandē pdicatōem qdā credūt z qdā nō
 credūt. z iō o3 ponere aliā cam interiorē: q
 mouet hominē interius ad assentiendū his
 q sut fidei. Hāc at caz pelagiani ponebāt so
 lū libez arbitriū hominis z pp h dicebāt q
 initū fidei e ex nobis inq̄tu. f. ex nobis e q
 parati sumus ad assentiendū his q sunt fidei
 sz ofūmatio fidei e a deo p quā nobis ppo
 nūtur ea p q credere debem. Sz h e falsū
 qz cū hō assentiēdo his q sut fidei eleuet. s. na
 tā suā. o3 qz h iust ei ex supnāli pncipio iteri
 us mouēte qd e deus. z iō fides q̄tu ad as
 sentiēdū q e pncipal act? fidi: e a deo interi
 mouēte p gr. i3. Ad pmū. g dicēdū q per
 sciētā gignit fides: z nutrit p modū. exteri
 oris psuasione q fit ab aliq scia: sz pncipal
 z ppa ca fidei e id qd interius mouet ad as
 sentiēdū. Ad secudu dicēdū q etiā rō illa
 pcedit d ca pponēte exterius ea q sut fidei
 l pfradēte ad credēdū l vbo l factō. Ad
 tertiu dicēdū q credē qdē i volūate credē
 tiū ofilit. sed o3 q volūtas hominis ppare
 tur a deo p grām ad hoc q eleuet in ea q se
 supra naturam. ut. s. dictū est.

Ad secunduz sic pro

cedit. Videtur q fides iformis nō sit donū
 dei. Dicit. n. Deut. 32. q dei pfecta sūt opa
 fides aut informis e qdā ipfectum. g fides
 iformis nō e op? dei. Sz. Sic actus dicit
 deformis pp hoc q caret debita forma ita
 et fides of iforis p hoc q carz debita forma
 sed actus deformis pccū nō e a deo. ut. s. di
 ctum ē. g neqz etiā fides informis e a deo.
 Sz. Quēcuqz de? sanat. totalitē sanat. Df
 n. Joh. 7. Si circūcisionē accipit hō i sab
 bato ut nō soluat lex moysi. mibi idignamī
 ga totū hoīem sanū feci i sabbato: sz p fidē
 hō sanat ab ifidelitate. qcuqz g donū fidei
 a deo accipit fil sanat ab oibus pccis: sz hoc
 nō fit nisi p fidē formatā. g sola fides forāta ē
 donū dei. n. g fides iforis e a deo. Sed 3
 e qd qdā glo. dic. i. ad Cor. 13. q fides q ē

sine caritate ē donū dei. hec aut ē iformis
 g fides i formis ē donū dei. Sz. dicēdū
 q inforitas puiatō qdā ē. Sz at ofiderādū
 q puiatio qnqz qdē ptinet ad rōnē spēi qn
 qz at non. sed supuenit rei iam hūti. ppriaz
 spēm: sicut puiatio debite cōmensurati oīs
 humoz ē d rōnē spēi ipius egritudinis. tene
 brofitas aut nō ē de rōnē spēi ipius dyapha
 ni. sed supuenit: qā g cū assignat ca alicui
 rei intelligitur assignari ca ei? fm q i ppa
 spē existit. iō qd nō ē ca puiatōis. n. pot eē
 ca illi? rei ad quā ptinet puiatio sic exns d
 rōe spēi illi. Nō. n. pot dici ca egritudinis
 qd nō ē ca oīstēpantie humoz. Dōt tñ dici
 aliqd esse ca dyaphani: qzuis n sit ca obscu
 ritatis: q nō ē d rōnē spēi dyaphani. Infor
 mis aut fides nō ptinet ad rōnē spēi ipius fi
 dei. cū fides dicat informis pp defectū cui
 usdā exterioris forme. sic dcm ē. z iō illud ē
 ca fidei informis qd ē ca fidei simplicit dce
 hoc aut ē deus. ut dcm ē. Un relingitur q
 fides iforis sit donū dei. Ad pmū. g di
 cēdū q fides iforis z h nō sit pfecta simplici
 pfectiōe vtutis. ē tñ pfecta qdā pfectiōe q
 sufficit ad fidei rōnē. Ad secudu dicēdū
 q deformitas actus ē d rōnē spēi ipius act?
 fm q ē actus moralis. ut. s. dictū ē. Df. n.
 actus deformis p puiatōem forme intrisece
 q ē debita cōmensuratio circūstātiar act? z
 iō nō pot dici ca actus deforis de? q nō ē ca
 deformitatis: sz sit ca actus iōtū est act?
 Vel dicēdū q deformitas nō solū iportat
 puatōem debite forme. sed et hūi dispōnē
 Un deformitas se hz ad actū sic falsitas ad fi
 dē z iō sicut act? deforis nō ē a deo: ita nec
 aliqua fides falsa. z sic fides iforis est a deo
 ita et actus q sūt boni ex genere qzuis non
 sint caritate formati: sicut plerūqz in pctōri
 bus rtingit. Ad tertiu dicēdū q ille q
 accipit a deo fidē absqz caritate nō simplici
 ter sanat ab ifidelitate: qā nō remouet cul
 pa pcedētis infidelitatis. sed sanat fm qd
 ut. s. cesset a tali pctō. Hoc aut frequenter
 rtingit q aliqs desistit ab vno actu pcti etiā
 deo hoc fauēte. q tñ ab actu alterius pcti n
 desistit ppria vanitate suggerente. Et per
 hunc modū dat aliqui hōi a deo q credat:
 nō tñ datur ei caritat donū. sicut etiā aliq
 bus absqz caritate datur donum. pphetic.
 uel. aliquid simile.